

ФАРМЕРСЬКА СТОРІНКА

ЧОМУ МИ ПОВИННІ ОРГАНІЗУВАТИСЯ.

Перд'ю, Саск.

Давно вже я не писав, а це тому, що мандрував між фермерами, шукаючи кращої долі. Та годі знайти її в цій капіталістичній системі.

Недалеко маленького фермерського містечка Перд'ю є фермерська організація "Прогрес", яка вже понад два роки є філією Стів. Укр. Роб. Дім. Вона має свій будинок без доугу і робить свою організаційно-просвітну роботу хоч помалу, але широко. Устроює концерти, представляє пікніки, коли-ж робота підападає, наприклад до Саскатуна, приїде бесідник, часом діточа мандолинова оркестра, часами заїде організатор і знов робота оживає, бо фермери одержали вже від робітників моральну піддержку. Коли повстала потреба нашій організації в матеріяльній піддержці, то як провінціональний, так ексекутивний комітет і товариші в Саскатуні відкликнулися зі своєю допомогою. Це то і є допомога робітників фермерам.

Деякі фермери кажуть: "Я прилучився-б до організації, коли там зараз кажуть на все давай". А кому-ж то ми даємо? Даємо собі. Коли нашою товаришів прийшлося купити фарму, бо компанія забирала її, а ми не мали де дітися з будинком, то ми спільними силами рішили забрати цю фарму. Значить, ті гроші, які ми давали, пішли на нашу власну користь. Ось чому ми повинні вчитися від робітників, їх організації і чому ми повинні з ними лугитися. Бо тільки організаційно ми будемо в силі одні другим допомагати. А то є такі люди, що пішли-б до організації, але щоб нічого не давати, а щоби організація з першого дня вже їм давала. Бачив я багато фермерських товариств. Організуються, поживоті самостійно якийсь час і вже умерло. Або кинувся на него ріжні провідники і смочуть в своїй інтересі. Був такий випадок в Кендо, Саск. Поки не було тут організації, ніхто не знав про цю місцевість. Коли фермери запросили до себе організатора С.У.Р.

Д. т. Гуцалюка і він поміг фермерам організуватися, зараз появились противники, найшли нас "народні діячі", наче виділи з діри, дезертири-соціалісти, якісь царські охранныки і почали скажени агітацію, щоби не допустити фермерів до злуки зі С.У.Р. А коли вже добились свого, робота знов замерла, хіба час від часу заїде туди якийсь попина, поблагословить їх і збере з них, неділячиш в тяжкий рік, \$25.00 за гріх. Живуть там більш виділі з Надніпрнянської України та з Кубані. Коли приїхав організатор, то не хотіли слухати, бо він говорив про українські. А коли приїхав піп, який також говорив і правив про українські, то слухали ще й 25 доларчиків збірала.

Тепер в Кендо організація умерла не вспівши народитися. Її задумали вороги працюючих скориставши на невідомості фермерів. Та на них нам не жаля. Ми знаємо, що вони є вороги всякої організації. Але цікавим є те, що в Кендо був заснований локаль Фермерської Юнії Канади, який також спрочинився до укладку просвітної організації, поміг чорним духам провалити просвітну фермерську організацію.

І це тоді, коли С.У.Р.Д. ніколи не тільки не виступало проти Фермерської Юнії Канади, але щиро її симпатизувало. Це повинні взяти собі під увагу урядники тої юнії, бо коли вони будуть поборювати С.У.Р.Д., то хай знають, що тим самим будуть копати могилу під своєю юнією. Товаришів Укр. Роб. Дім є організацією просвітною і хоче просвітчувати навіть українських членів Фермерської Юнії Канади. Коли-ж Фермерська Юнія Канади буде поборювати С.У.Р.Д. між фермерами, то це буде свідчити, що вона не хоче мати в своїх рядах свідомих, освічених членів, але тільки яких можна використовувати в чимись інтересі. Не поборювати, але помагати ми повинні одні другим. Це повинні запам'ятати собі ті, кому це пам'ятати належить.

С. Кулик.

ПРО ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ ФАРМЕРІВ.

Щоби почата робота спільної просвітної організації робітників і фермерів, як також спільної політичної партії не остала пустою балаканиною, але стала dokonаным фактом, то про це мусять подбати перш всего самі фермери.

Перебуваючи через три місяці на організаційній об'їзді серед українських фермерів, я зауважив, що поверх 50 проценту фермерів перекрашено в чім лихो їх іншійшюго тяжкого положення, знають що виновниками цього лиха є пані-нероби, спекулянти і ціла капіталістична система.

А скільки є таких фермерів, що розуміють, що треба робити, щоби поліпшити ці тяжкі обставини; скільки є фермерів, що розуміють, як треба повести роботу і боротьбу проти цих неробів-павок, які присадились до спрацьованого тіла фермерів? Якщо перших є великий процент, то других, що розуміють як треба працювати й боротися, є тільки одиниці. І от ті одиниці ограничували свою просвітну роботу лише серед фермерів своєї місцевості, а до своїх сусідів не заглядали, не помагали їм, думали, що без них обійдеться. Не бачили, або не хотіли бачити, що вони самі лише маленька краплина серед широкого моря фермерів, без яких не можна обійтися їм самим в організації і боротьбі.

В більшості фермерів є така думка, що "хтось" має прийти і зробити "шось". Цю думку впоїли в фермерів долларові "патріоти", які говорять і пишуть, що ми в Канаді є го-

сті, тому не можемо нічого самі робити. Тимчасом через останніх кілька років тим "хтосем" серед українських фермерів була ось та українська патріотична інтелігенція, яка під покрішкою "народної роботи" збирала з фермерів десятки тисяч долларів для свого гулящого життя, а в заміну за ці тисячі придбала для українських робітників і фермерів кількадесять власних спекулянтів та кількадесять рідних українських павок в реверендах, які щиро помагали панам робити українських фермерів формалами на своїй власній землі.

В теперішній час тим "хтосем" серед більшості фермерів і організованих робітників, і очі більшості фермерів звернені в їх бік з надією, що вони придуть і виратують їх з цього капіталістичного пекла.

Як колись фермери врізли на сліпо ріжним "народним" провідцям, так до певної міри вони вірять організованим робітникам. Це є мильна думка і мильна віра. Таке нічого не роблення, тільки сама віра, потрібні якраз "патріотам", а що до робітників, то тут зовсім інна справа. Робітники вимагають віри і праці. Та й вимагають цього не робітники, але сама, ваша, товаришів фермерів, власна справа. Не ждять на когось, але самі організуйтеся. А ті поодинокі здібніші фермери не повинні замикатися самі в собі, або лише в своїй місцевості, але повинні поїхати час від часу в сусідні місцевості і там зорганізувати товариство, а якщо во-

Фармер.

"ДЕБАТА" НЕНЬКОЛОБЦІВ.

Мондлер, Алта.

Якось так воно йде, що з нашого побожного міста, Мондлер, ніхто допису не напшише до "У.Р.В." Святи Петро і Павло тут контролюють українське населення і не допускають до гріха. А тому, що я вже согрішив, візьму, думаю, і напшишу дещо. Хоч цікавого нема чого писати. Хіба про "дебату"? Тільки у нас і дебати не така, як в людях. Звичайно, як в побожних.

В одному з місцевих склепів вона, та "дебата" відбулася між Назаруком підотамом і представником православія. Так вона відбулася, що дійшло аж до повстання, коли прийшлося їм розв'язувати національні питання. Підотам доказував, що в Україні, ще й ненька, а православний богомазик аперся, що нема. Побачивши, що цего питання, як всякого національного, мирною дорогою не розв'яжуть, почав кудачитися. Православний богомазик поставив підотамові під оком борника на знак доказу, що ніякої України нема, а є лише "свілая невідліма Русь православная", а підотам звернув на бік православного попови носа на знак доказу, що в Україні, ще й ненька.

По скінченню "дебати" прийшов я до фіри, підіслав коням, сів на возі і задумався: котрий з них виграє? Що є — Росія, чи ненька Україна? І задумався. Нізачо билися "патріоти". Даремно ушкодили один другому піки. Нікотрий з них не виграє. Бо, по перше, Росія нема. Була, а тепер нема. Навіть на почві в Мондлері клерк скаже, що нема. Є Р.С.С.Р., є С.Р.С.Р., а Росія нема. Значить не дури набрав по піки православний попина. Та ба, "неньки України" також нема. Є Радська Україна, є У.С.Р.Р., а ненька, за яку кульчався і набрав в писок підотам — нема.

Ну, й за це билися ці два патріоти? А "дебата" все-ж таки цікава з притаму кулального містечка. І на другий раз ради би їм дебатом обзортися: підотамові зробити собі булаву, а попові язати кропило. І годжуся бути за "рефер". Нех бендзе похвалі! А. Біда.

НА ПОМІЧ МАРИНЕРАМ.

Робітничє товариство в Беверлей, Алта. відірвало 18 ліній представлення в користь страйкувальних майле-рів 18. дістрікту. Як відомо, в дірті тяжко зібрати побулку на представлення, тимбільше що не було підчас вистави в Едмонтоні. Що це чистоого доходу з представлення лишилося \$9.90, які й вислали на руки фінансового секретаря Пікока в Келарі.

СПРОСТУВАННЯ.

В звіті комітету будови У.Р.Д. в Вест-Форті, поміщеному в 74 ч. "У.Р.В." зайшла садиуча помилка, котрі прощу спростувати: Пропущено М. Прокопа \$5.00; В. Гарасимчук має бути \$10.00 замість \$5.00. Подано неправильно імена: Корж, замість Т. Д. Корж; Корж замість Коржак; А. Рорборенька, замість Боренька. І. Погорілець.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ У ВІННІПЕГУ.

Понеділок, 18. серпня 1924.

Table of market prices for various goods in Winnipeg, including flour, oil, and other commodities.

УВАГА! ТДЬТЕ ВСІ НА КОШИКОВИЙ ПІКНІК!

ЗАХОДОМ ВІДДІЛВ СТВ. У.Р.Д. І СЕКЦІЯ ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ В ІСТ КИЛДОНАН

В НЕДІЛЮ, 24. СЕРПНЯ Ц. Р.

В МОРС ПЛЕЙС

ВЕЛИКИЙ КОШИКОВИЙ

ПІКНІК

На пікніку будуть ріжні несподіванки, смачні перекуски і холодні напитки, забави, перегони, перетягання шнуром і т. ин. Для танцюючих є велика платформа. До танців буде пригравати першорядна оркестра.

Літня пора вже кінчиться, тож не пропустіть нагоди бо-дай ще раз гарно забавитися на свіжім воздуху. Весь дохід з пікніку призначений на сплату доугу Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан.

НА ВИПАДОК НЕПОГОДИ ВІДУДЕТЬСЯ ЗАБАВА В УКР. РОБ ДОМІ В ІСТ КИЛДОНАН.

ЯК ІХАТИ: — Беріть "Morse Place" стріткару і їдте нею аж до кінци; а там товариші вкажуть місце пікніку.

ІДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

Заходом Філії Товаришів Укр. Роб. Дім в Ріджайні устроюється перший раз в Ріджайні в неділю 24. серпня ц. р. в Норт Ріджайні (коло Школи)

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

На пікніку будуть ріжні несподіванки, смачні перекуски і холодні напитки, забави, перегони, перетягання шнуром Ріджайні з Норт Ріджайною — хто міцніший і т. ин. Ідте самі і кличте з собою своїх знайомих.

ПОШУКУЮ Михайла Івасечка родом з Ходачкова маого, повіт Тернопіль, Галичина. Хто-б про него знав або він сам зволивш написати на адресу: Stephan Turash, 335 East 24 St., New York, N. Y.

ПОШУКУЮ свого кривана Николая Костинюка (Георгієвоого) з села Вишні Шприці, повіт Чернівці, Буковина. Маю до него дуже важку справу. Він має перебувати десь в Саскев'ані. Хто про него знав би або він сам хай напшише до мене на адресу: John Boyko, Spring Coulee, Alta.

ПОШУКУЮ в дуже важкій справі Кароля Яскевича, походив з Садигури, Буковина. Він перебував від довгого часу в Вінніпегу, Ман. Хто про него знав би або він сам хай напшише на пошту адресу: G. Romanowitch, P. O. Box 552, New Toronto, Ont.

ТОВАРИШКО! ТОВАРИШУ!

З "Українських Робітничих Вістей" ви довідаєтесь про світові політичні події, про робітничий всесвітній рух. Але вам треба також читати дещо більше з області науки, літератури. Тому, передплатайте собі двотижневий ілюстрований журнал

"РОБІТНИЦЮ"

що ширить класову освіту і знання науки. Матеріал однаково цінний так для робітників, як і для робітниць. Річна передплата \$1.50, піврічна 80 ц. Ширіть "Робітницю" скрізь! Передплачуйте і збирайте передплату від інших!

Адресуйте так: THE WORKINGWOMAN UKRAINIAN LABOR TEMPLE Cor. Pritchard and McGeorge Sts., — Winnipeg Man.

ЧИ ВИ ЧИТАЛИ НЕДІЛІШНЕ ЧИСЛО "УКРАЇНСЬКИХ ЩОДЕННИХ ВІСТЕЙ"?

КОЛИ НІ, ТО ПОСТАРАЙТЕСЯ ПРОЧИТАТИ І СТАТИ ПЕРЕДПЛАТНИКОМ.

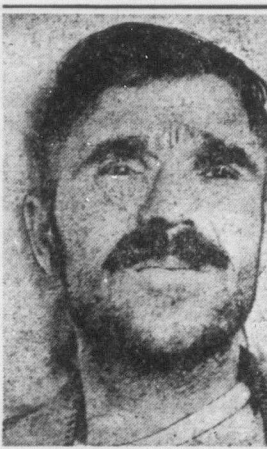
Це велика, на десять сторін друку газета, котра також виходить кожної неділі крім звичайного видання кожного дня.

Читають її тисячі робітників, тому повинні її читати і Ви. Кожний читач, навіть шкільна дитина, знайде в ній для себе необхідне знання.

Коли не можете пренумерувати її собі на кожний день, то пренумеруйте собі неділішне видання. Передплата на неділішне видання "Укр. Щоденних Вістей" вносить лише \$2.00 на рік, а \$1.25 на 6 місяців. Сума невелика, а ва те Ви будете діставати найбільш гатшущу матеріял і найбільшу об'єм українську робітничу газету.

Пишіть ще сьогодні на адресу: THE UKRAINIAN DAILY NEWS 17 East 3rd St., — New York, N. Y. На жадання посилаємо оказові числа безплатно.

ХТО ЙОГО ПІЗНАЄ?

Незнаючи нікому Українець або Росіянин лежить хорий на парализ в Роя-Вікторія Госпітал ше від 17. лютого ц. р. і з причини, що він не може говорити, ніхто тут не може довідатися про його власне ім'я і звідки він походив.

Управа чого шпитадо нагородить цінною грошаною того, хто знає ім'я його і нарисав би про него якийсь інформації, а з'окрема, його ім'я, село і краї, з якого він прибув до Канади. Ласкаво просити писати на адресу: Miss. A. Rushbrooke, Director of Social Service Dept., Royal Victoria Hospital, Montreal, Que.

ПОШУКУЮ свого сина Максима Петровського з села Васильківська, повіт Гусятин, Галичина, який в часі української війни мав перейти на Радянську Україну і до чого часу не дає про себе ніякої чутки. Він правдоподібно працював або ще працює в цукроварнях на Україні. Хто з товаришів на Рад. Україні знав би про него або він сам хай повідомити мене на пошту адресу, а за це дістане \$5.00 нагороди.

John Petrowsky, 1029 Alfred Ave., Winnipeg, Man. (93) Спгада.

Хто читає той знає! А хто читає "Українські Робітничі Вісті" той два рази знає. Тому я читаю цю робітничо-фермерську газету і другим раджу: Читайте "Укр. Роб. Вісті".